

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 90.088 van 6 oktober 2000  
in de zaak A. 89.023/VII-20.326.**

In zake : XXX,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat S. VAN BREEDAM,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Neerveldstraat 101-103

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van  
Turkse nationaliteit, op 18 januari 2000 heeft ingediend  
om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van  
de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van  
6 december 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om  
het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de  
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 10 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 augustus 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN BREEDAM, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker België binnenkomt op 27 augustus 1996; dat hij zich op 24 augustus 1999 voor een tweede maal vluchteling verklaart; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 6 december 1999 een beslissing neemt tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"(...)

Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij een eerste asielaanvraag deed op 27/08/1996, die op 18/12/1997 werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het CGVS. Dat de Raad van State op 07/12/1998 besliste deze beslissing niet te vernietigen, en dat betrokkene op 24/08/1999 een nieuwe asielaanvraag komt indienen. Dat hij hierbij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn geboorteland Turkije, maar dat hij van zijn ouders had vernomen dat de situatie nog

altijd niet veranderd was en dat ze hem daarom afraadden naar Turkije te komen. Dat de toestand in Turkije voldoende werd onderzocht door de bevoegde asielinstanties tijdens de procedure; dat bij de aangehaalde motieven geen nieuwe elementen zijn die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de eerste asielprocedure.

(...).

Overwegende dat verzoeker een enig middel lijkt aan te voeren dat als volgt luidt :

"Vooreerst dient vastgesteld dat pas op 6 december 1999 verzoeker mocht vernemen dat de aanvraag zelfs niet in overweging werd genomen.

Verzoeker heeft dus 4 maanden gewacht om dergelijke beslissing te krijgen.

Dit is geen redelijke termijn.

Verzoeker roept in het annulatieverzoek de schending in van het beginsel van de redelijke termijn (zie in die zin R.v.St. nr. 39.791, 24 juni 1992, A.P.M. 1992 (weergave), 142; Rev. dr. étr. 1992, 303; T. Vreemd. 1992 (verkort), 349, noot; R.A.C.E. 1992, z.p.)

Indien de minister niet gehouden is om binnen een bepaalde termijn uitspraak te doen over een asielaanvraag, dan dient hij zich binnen een redelijke termijn uit te spreken.

Behoorlijk bestuur houdt in dat, in gevallen waarin de overheid verplicht is uitspraak te doen zonder dat enige bepaling voorhanden is die voorschrijft binnen welke termijn zulks moet gebeuren, de beslissing wordt genomen binnen een redelijke termijn. R.v.St. nr. 26.155, 6 februari 1986, Arr. R.v.St. 1986, z.p.; R.A.C.E. 1986, z.p.

Administratieve beslissingen moeten ook door de minister van Binnenlandse Zaken binnen een redelijke termijn worden genomen.

Of de redelijke termijn wordt overschreden moet in concreto, d.w.z. rekening houdend met de specifieke gegevens van elke zaak, worden beoordeeld.

In casu betreft het een tweede asielaanvraag zodat sneller kon beslist worden.

Verzoeker had rechtmatige verwachtingen een tweede asielprocedure te doorlopen.

Doch integendeel, na vier maanden werd enkel beslist de aanvraag niet in overweging te nemen.

Vervolgens is het zo dat verzoeker niet werd uitgenodigd zijn tweede aanvraag aan te vullen.

Hier werden dan ook de rechten van verdediging geschonden.";

Overwegende dat overeenkomstig artikel 51/8, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) geen vordering tot schorsing tegen de weigering tot in overwegingname kan worden ingediend wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige overwegingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging; dat luidens het arrest van het Arbitragehof nr. 61/64 van 14 juli 1994 de Raad van State slechts bevoegd is om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen zo de nieuwe vluchtelingenverklaring op nieuwe gegevens is gesteund; dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht; dat verzoeker deze vaststelling niet betwist; dat hieruit volgt de vordering tot schorsing onontvankelijk is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

##### **Artikel 2.**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in  
openbare terechtzitting, op zes oktober tweeduizend,  
door :

de HH. L. LAVRYSEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

L. LAVRYSEN.